

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5337

гр. София, 19.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 19.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

като разгледа дело номер **1904** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Д. Д. – Председател на Асоциация на демократичните синдикати срещу Решение № 68 на Столичния общински съвет (СОС) по Протокол № 27, т. 20 от дневния ред по доклад № СОА20-ВК08-586/1/18.05.2020 г. на кмета на район „О.“ на Столична община.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие на предходно решение на СОС № 585 по Протокол № 67, т. 34 от 11.09.2014 г., с което помещението е било предоставено под наем на Асоциация на демократичните синдикати. Претендира се отмяната му.

В жалбата е обективизирано особено искане за спиране изпълнението на обжалваното решение до постановяване на окончателен съдебен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. И., която поддържа жалбата. Допълнителни съображения по съществуващото на спора излага в представени писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът – Столичен общински съвет се представлява от юрк. Г., която счита жалбата за недопустима, при условия на евентуалност – неоснователна и недоказана. Съображения излага в писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, като взе предвид становищата на страните и представените писмени доказателства по делото, намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално недопустима за разглеждане в настоящото съдебно производство на основание чл. 159, т. 4 от АПК – поради липса на правен интерес за жалбоподателя.

С Решение № 68 на СОС от 28.01.2021 г., прието на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от

закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) за предоставяне под наем за срок от 5 години на нежилищно помещение – частна общинска собственост, находящо се на [улица], първи етаж /партер/ на Сдружение с нестопанска цел „Асоциация на демократичните синдикати“, не е приет доклад № СОА20-ВК08-586/1/18.05.2020 г. на кмета на район „О.“ на Столична община.

Жалбоподателят обосновава правния си интерес с договор за наем, който е изтекъл и с изразяването на желание да бъде удължен срокът на договора за процесния имот.

Правото, което осигурява разпоредбата на чл. 120 от Конституцията, като обща клауза за обжалване от гражданите и юридическите лица на всички административни актове, които ги засягат, е неприложимо по отношение на конкретния обжалван административен акт. Анализът на установената фактическа обстановка налага извод за липса на правен интерес у жалбоподателя да оспорва процесното решение на СОС. Съгласно нормата на чл. 147, ал. 1 от АПК, право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него, или за които той поражда задължения. От друга страна, абсолютна процесуална предпоставка за атакуване на административен акт пред съда е наличието на интерес от обжалване. В случая оспореното решение не засяга по какъвто и да било начин правната сфера на оспорващия, тъй като актът не засяга съществуващи негови права, нито пък му създава задължения. Само когато за съответния субект е налице правопораждащ, правопроменящ и правопогасяващ правото му юридически факт, за него ще е налице правен интерес от оспорване на акта, с който се извършва разпореждането, тъй като между органа – СОС и сдружението ще е налице материално административно правоотношение. По принцип интересът следва да е правен, пряк и личен. Правен - когато се цели премахване на неблагоприятни правни последици или постигане на благоприятни правни последици за жалбоподателя. Личен - административният акт следва да засяга правната сфера на жалбоподателя, а не други, чужди права. Пряк - когато с административния акт се отнемат права или се създават задължения, без за това да е необходимо да се издава някакъв последващ административен акт.

В конкретния случай тези предпоставки не са налице за жалбоподателя, който не е обосновал и доказал факти, които да обосноват наличие на пряк и непосредствен интерес от обжалване на административния акт. При липсата на засягане на конкретни негови права и интереси, за него липсва правен интерес от оспорване.

В подкрепа на извода за недопустимост на жалбата следва да се посочи, че като акт на разпореждане с имоти общинска собственост, оспореното решение на общинския съвет е взето в изпълнение на правомощията на органа по чл. 21, т. 8 от ЗМСМА и следователно подлежи на съдебен контрол по реда на чл. 8, ал. 11 ЗОС. Цитираният текст препраща към реда за оспорване, предвиден в чл. 45 ЗМСМА. Субектите, които могат да оспорят решения на общинския съвет в тази хипотеза са само областният управител и кметът на общината, както и прокурорът, в изпълнение на правомощията по чл. 16 АПК, би могъл да подаде протест. Надзор за законност върху дейността на администрацията, без оглед на личен и пряк интерес може да упражнява само прокуратурата. Общият надзор за законност е в правомощията на прокуратурата, а не на гражданските сдружения. Регистрираните в частна полза лица могат да осъществяват целите си не като оспорват административните актове пред съда, а сигнализират компетентните органи – прокуратурата по реда на чл.16 ал.1 от АПК, и областният управител по реда на чл.45 ал.4 от ЗМСМА във връзка с чл.32 ал.2 от

Закона за администрацията, или по друг подходящ начин.

Изложеното налага да се отмени определението с което е даден ход на делото по същество, жалбата да се остави без разглеждане и да се прекрати производството по делото.

Предвид изложените констатации за недопустимост на оспорването, не би могло да се разглежда по същество и нарочното искане за спиране изпълнението на Решение № 68 на СОС по Протокол № 27/28.01.2021 г. по реда на чл. 166 от АПК, т. е. и това искане е недопустимо и следва да се остави без разглеждане.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат възстановени направените разноски в процеса, представляващи юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство в размер на сумата от 100 лева на основание чл. 24 от Наредбата за правната помощ във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 159, т. 1 и т. 4 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 50-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ ХОДА ПО СЪЩЕСТВО, даден с протоколно определение от 29.06.2021 г.
ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Д. Д. Д. – Председател на Асоциация на демократичните синдикати срещу Решение № 68 на Столичния общински съвет по Протокол № 27/28.01.2021 г., с което не е приет доклад № СОА20-ВК08-586/1/18.05.2020 г. на кмета на район „О.“ на Столична община.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1904/2021 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 50-ти състав.

ОСЪЖДА Сдружение с нестопанска цел „Асоциация на демократичните синдикати“
ДА ЗАПЛАТИ на Столичен общински съвет МВР сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: